

[Aage Petersen.]

Paragraf bemyndiger Ministeren til efter Indstilling fra Statens Jordlovsudvalg i hvert enkelt Tilfælde at bringe de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser i Anvendelse paa Laan, bevilget i Tiden fra 1. April 1945. Denne Bestemmelse betyder en direkte Forringelse af den Praksis, man hidtil har anvendt med Hensyn til de Laan, der er bevilget, men som ikke er kommet til Udbetaling. Den almindelige Praksis indtil nu har været den, at de Ansøgere, som havde faaet bevilget Laan, men som ikke havde opført Boliger af en eller anden Aarsag — i de senere Aar specielt paa Grund af Materialevanskeligheder —, har kunnet faa de Forhøjelser, de senere Ændringer af Loven giver Mulighed for. Men nu siger man i dette Lovforslag, at det skal begrænses til 1. April 1945. Det vil i Virkeligheden sige, at de Andragender, der foreligger fra Tiden før 1. April 1945, og som ikke er kommet til Udførelse, vil ikke kunne blive det efter denne Lov. I Vejle Amt — det er det Sted, jeg har Kendskab til — har vi i Finansaaret 1944—45 bevilget 11 Laan, som ikke er blevet anvendt, i Finansaaret 1945—46 er der 13 saadanne Laan, for saa vidt angaar Laan til Boliger paa privat indkøbt Jord. For Boliger paa Statens Jord ligger der 24 bevilgede Andragender, som endnu ikke er ført ud i Livet. Det vil sige, at der alene for Vejle Amts Vedkommende i Øjeblikket er bevilget 48 Andragender, men de paagældende har ikke kunnet opføre Boligerne paa Grund af forskellige Vanskeligheder. Jeg vil gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa dette Forhold og bede ham om at foretage en Undersøgelse af, hvor mange saadanne bevilgede Andragender der ikke har kunnet udnyttes. Hvis man ikke kan finde en eller anden Form, hvorunder disse Tilsagn kan gøres effektive, ja saa maa disse Laan jo annulleres og de paagældende muligvis henvises til paa ny at ansøge om Laan. Det er et Spørgsmaal, jeg gerne vil have, man prøvede paa i et Udvalg at komme nærmere ind paa Livet af, da jeg mener, her foreligger en betydelig Forringelse af den almindelig gældende Praksis.

I øvrigt skal jeg ikke i denne Omgang sige andet om Lovforslaget, men tilsige mit Partis Støtte til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Nielsen-Man: Det Lovforslag, der her er til Behandling, betyder jo for det første et Aars Forlængelse af den gældende Lov og for det andet en à jour-Føring af de Beløb, der før har været stillet til Raadighed

til Opførelse af Arbejderboliger. Hvorvidt det foreslaaede Beløb er tilstrækkeligt til, at der kan opføres passende Bygninger, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg ser, at det i Folketingsudvalgets Betænkning er anført, at den højtærede Minister har udtalt, at efter de Oplysninger, der foreligger i Ministeriet, er Beløbet tilstrækkeligt. Jeg vil anse det for klogest at lade denne Udtalelse staa for Ministeriets Regning — jeg tør i hvert Fald ikke underskrive den. Men selv om Beløbet maaske er knapt nok, er det rigtigt, som det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet (Aage Petersen) nævnte, at det i hvert Fald er en god Hjælp for dem, der søger Laan til Opførelse af Arbejderboliger. Der er ogsaa andre Ændringer, som jeg dog ikke skal komme ind paa.

Jeg synes, Lovforslaget er blevet forbedret under dets Gang gennem Folketinget. Ikke mindst kan jeg hilse med Tilfredshed, at der med Hensyn til Rentefrihed og Afdragsfrihed for en vis Del af Laanebeløbet indføres tilsvarende Bestemmelser som ved Oprettelsen af mindre Landbrug. Loven om Opførelse af Arbejderboliger har jo virket i en Del Aar og har for saa vidt virket udmærket. Der er opført en hel Del gode Boliger ude i Landdistrikterne for mindre-bemidlede, og det var jo ogsaa Hensigten, da vi i 1938 fik den første Lov paa dette Omraade. Men denne Lov havde et ganske specielt Formaal, nemlig det, at man skulde skaffe gode Boliger til Landarbejderne, bl. a. ogsaa for at holde Arbejdskraften ved Landbruget. Nu vil jeg ikke paastaa, at dette Formaal slet ikke er opnaaet, men jeg kender en hel Række Tilfælde, hvor der er opført Landarbejderboliger, medens jeg ikke kender noget Tilfælde, hvor de, der har faaet disse Boliger, udelukkende arbejder ved Landbruget. I det hele taget er det min Opfattelse, at man maaske skal være noget skrapere ved Administrationen af Loven. Jeg ser ogsaa, at man i Folketingsudvalget har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og i Betænkningen har formuleret en Udtalelse om, at der i Udvalget er Enighed om, at man ved Lovens Administration i Særdeleshed bør tage Hensyn til Arbejdere, der ved deres Virksomhed har direkte Tilknytning til Landbrugserhvervet.

Jeg gaar ud fra, at den højtærede Landbrugsminister er enig i denne Udformning, men for saa vidt betyder den intet nyt, idet jeg tror, at vi, hver Gang denne Lov har været til Behandling her i Landstinget, har drøftet dette Spørgsmaal. Jeg tror ogsaa, vi flere Gange i Betænkninger har givet Udtryk for, at man fortrinsvis skal bevilge